

การส่งเสริมพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมหนังสือนิทาน

The Enhancement of Young Children's Reading Theory Story Book Activity

วรรณิษา หาคูณ¹

อรอุมา เจริญสุข²

กุลยา ตันติผลาชีวะ³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมหนังสือนิทานก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง และ 2) เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการด้านพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมหนังสือนิทานก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุ 5-6 ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2/1 จำนวน 20 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านนาคานหักประชานุสรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 กลุ่มตัวอย่างได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง โดยทำการทดลอง ทั้งหมด 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 45 นาที รวมระยะเวลาในการทดลองทั้งสิ้น 24 ครั้ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ แผนการจัดกิจกรรมหนังสือนิทาน หนังสือนิทาน ที่ผู้วิจัยพัฒนา และแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัย มีลักษณะเป็นการสังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็กขณะครูเล่านิทานและขณะเด็กเข้ามูมนิทานในกิจกรรมเสรี โดยมีการให้คะแนนพฤติกรรม คือ ระดับ 1 หมายถึง การแสดงพฤติกรรมการอ่าน และ 0 หมายถึง การไม่แสดงพฤติกรรมการอ่าน ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น .83 สร้างขึ้นโดยผู้วิจัย แบบแผนการวิจัย คือ กึ่งทดลอง (Quasi Experimental Design) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ One-way Repeated ANOVA และคะแนนพัฒนาการ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ศึกษาพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมหนังสือนิทาน ก่อนการทดลองระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง มีค่าคะแนนเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นก่อนการทดลอง การสังเกต ครั้งที่ 1, 2, 3 และการสังเกตครั้งที่ 4 มีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 5.35, 11.10, 13.75 ,14.75 และ 15.65 ตามลำดับ

¹ นิสิตปริญญาโท สาขาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ (การศึกษาปฐมวัย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² อาจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

³ รองศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (อาจารย์พิเศษ)

2. การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยที่ได้รับกิจกรรมหนังสือนิทานก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าระดับพัฒนาการร้อยละ 64.38

คำสำคัญ : กิจกรรมหนังสือนิทาน

ABSTRACT

The purpose of this was is to study the behavior of young children's "Reading Theory Story Book Activity". The was targeted for group of young children before, during and after their experience when engaged with the activities as well as comparing their behavior of young children's reading theory story book six year old, were involved in this study, they are in Kindergarten and, year 2 at Karnhuk Prachanusorn : organized by Chaiyaphum Education Service Area Office 1. These 20 children were involved in the purposive sampling. The duration of the children experience in the "reading theory story book activities" was for 8 weeks ; 3 days a week ,and 45 minutes per day. Totally, In total, the targeted group has gone through the activities for 24 times.

The instrument for this study were preschool children theory book activity plan, story books activity plans, story books which made by researcher and the reading rating scales, behavior scored 1 was showed reading behavior and 0 was never showed reading behavior, reliability of .83, developed by researcher. The study was The Quasi Experimental Design. The data was analyzed by one way Repeated ANOVA and development score.

The result was as follow :

1. The reading behavior of young children on reading theory story books before, during and after their experience significantly higher than before at .01 level, The development score first of pre-observation, observation 1,2,3 and 4 , mean score 5.35, 11.10, 13.75, 14.75 and 15.65.

2. After experiencing the young children's Reading Theory Story Book activities, the target group's reading behavior was higher than before they were provided the activities with significantly higher than before at .01 level, development score 64.38

Keywords : Theory Story Book Activity

บทนำ

เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่เป็นพื้นฐานการดำเนินชีวิตเมื่อเด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ หากเด็กมีพื้นฐานที่ดี ย่อมมีคุณภาพและศักยภาพที่ดีเมื่อเด็กเติบโตขึ้น เด็กปฐมวัยเป็นคำที่ใช้เรียกเด็กตั้งแต่ปฏิสนธิจนถึง 6 ปี ซึ่งอยู่ในวัยที่คุณภาพของชีวิตทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา กำลังเริ่มต้นพัฒนาอย่างเต็มที่ (เยาวยา เดเซคูปต์. 2542 : 13 ; อ้างอิงจาก Massoglia. 1997 : 3) เป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางถึงความสำคัญของเด็กปฐมวัยว่าเป็นวัยที่สำคัญที่สุดสำหรับพัฒนาการของชีวิตมนุษย์ สิ่งที่เด็กได้รับประสบการณ์ และเรียนรู้ในช่วง 5 ปีแรกของชีวิตจะมีผลต่อการวางรากฐานที่สำคัญต่อบุคลิกภาพของเด็กเมื่อเราที่จะเติบโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ ดังนั้น การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสม จึงมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการให้แก่เด็กอย่างมีประสิทธิภาพ และเมื่อเด็กได้รับการส่งเสริมพัฒนาการอย่างมีประสิทธิภาพก็ช่วยให้เขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์และเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในอนาคต (เยาวยา เดเซคูปต์. 2542 : คำนำ) ช่วงเวลาของการเจริญเติบโตทางภาษาที่รวดเร็วที่สุดในชีวิตมนุษย์ คือ ช่วงวัยอนุบาล ภาษาจำเป็นเรื่องสำคัญสำหรับชีวิตเด็ก เพราะเด็กต้องเรียนรู้ภาษาและต้องใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้ เนื่องจากภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อความคิด (วรวรรณ เหมชะญาติ. 2551 : 18) สื่อความรู้สึก เรื่องราวต่างๆ และเป็นส่วนสำคัญในการให้เด็กเรียนรู้โลกรอบตัว

พ่อแม่เปรียบเสมือนครูคนแรกของเด็ก พัฒนาเด็กให้มีความรักความอบอุ่น เมื่อเด็กมาโรงเรียนเด็กก็ได้รับประสบการณ์ทางภาษามาจากครอบครัวแล้ว ฉะนั้นเมื่อมาที่โรงเรียนมีครูเป็นผู้สนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ต่างๆ และสามารถทำให้ทุกๆ วันในโรงเรียนเป็นวันที่น่าประทับใจและน่าจดจำ ให้เด็กได้เรียนรู้ภาษาและมีประสบการณ์ตรงทางภาษาที่หลากหลาย ทั้งการอ่าน การเขียน การมีส่วนร่วม และการมีสังคมแห่งการเรียนรู้ มีโอกาสที่จะพบกับสิ่งที่น่าสนใจ และสนองตอบต่อสิ่งที่ต้องการอย่างหลากหลาย มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนอย่างแน่นหนาและระบบการให้การสนับสนุน และดูแลช่วยเหลือที่ดีจากครู (Goodman et.al. 1991 : 4) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2548 : คำนำ) เสนอว่า การที่จะสร้างองค์ความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ที่ดีด้านภาษาให้เกิดขึ้นแก่เด็กปฐมวัยนั้น ต้องอาศัยการจัดประสบการณ์ทางภาษาที่หลากหลาย กระบวนการสร้างสติปัญญาของมนุษย์หนทางหนึ่งที่เป็นหนทางสำคัญ คือ “การอ่าน” ไม่ว่าจะอ่านจากหนังสือหรือสื่อใดๆ ก็ล้วนแต่มีความสำคัญในการสร้างพฤติกรรม แห่งการ “เรียนรู้ตลอดชีวิต” ทั้งสิ้น ยิ่งถ้ามีขั้นตอนการบ่มเพาะที่เหมาะสม น่าสนใจ ได้รับความรู้สึก และทำอย่างสม่ำเสมอ จะทำให้บุคคลนั้นมีนิสัยรักการอ่าน นำสู่การพัฒนาความคิดได้อย่างกว้างไกลไม่สิ้นสุด

การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่และจนกระทั่งถึงวัยชรา ปัจจุบันการอ่านเป็นสิ่งที่ไม่ขาดได้ การอ่านถือเป็นปัจจัยที่ 5 นอกจากปัจจัย 4 คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. 2545 : 37) การอ่านเป็นเครื่องมือที่ทรงพลังอย่างยิ่งในการพัฒนาระดับสติปัญญาของสังคมมนุษย์ การศึกษาที่เกิดจากสังคม การอ่านโดยพื้นฐานจะมีระดับสติปัญญาเฉลี่ยมากกว่าสังคมโดยทั่วไปที่ไม่อ่านหนังสือและการอ่านยังทำให้เกิดการถ่ายทอดแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวัฒนธรรม ทำให้สมรรถนะในการเรียนรู้พัฒนาขึ้น ซึ่งจะสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงและมีความเข้มแข็งต่อสภาพการณ์แข่งขันอย่างรุนแรงในปัจจุบัน สุกัญญา ศรีสืบสาย (2553 : 17) กล่าวว่า คำแนะนำในการอ่านหนังสือให้ลูกฟัง คือ ควรจัดเวลาพิเศษในการอ่านหนังสือให้ลูกฟัง เพื่อให้ลูกเกิดเป็นนิสัย เช่น อ่านหนังสือ

วันละครั้งก่อนเข้านอน ซึ่งจะทำให้ลูกซึมซับเป็นนิสัยที่ต้องอ่านหนังสือก่อนนอนจนเติบโตใหญ่ที่โรงเรียนเด็กๆ สามารถสร้างกระบวนการอ่านได้จากนิทาน เรื่องเล่า ภาพ สัญลักษณ์ต่างๆ โดยครูเป็นผู้จัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเหล่านั้นแก่เด็ก การอ่านหนังสือกับผู้ใหญ่บ่อยๆ จะทำให้เด็กเริ่มเข้าใจภาษาของผู้ใหญ่ เพราะผู้ใหญ่จะเลือกใช้ภาษาเป็นระบบระเบียบขณะคุยกัน ทำให้เด็กซึมซับโครงสร้างที่เป็นระบบระเบียบของภาษาจากผู้ใหญ่และเกิดการเลียนแบบที่จะนำไปใช้เองในสถานการณ์ต่างๆ ที่คล้ายคลึงกัน (กิตติวดี บุญเชื้อ ; และอัญญมณี บุญเชื้อ. 2549 : 122) การนำนิทานสำหรับเด็กสั้นๆ ง่ายๆ และสนุกสนานเหมาะกับวัยเด็กมาเล่าให้ฟัง หรือผู้ใหญ่อาจหาหนังสือการ์ตูนเรื่องมาเล่าพร้อมเปิดให้เด็ก ดูภาพไปด้วย เด็กจะเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินอันเป็นการปูพื้นฐานไปสู่ความสนใจในการอ่านหนังสือต่อไปภายหลัง (สนิท สัตโยภาส. 2546 : 9)

นิทานเต็มไปด้วยเรื่องราวต่างๆ มากมาย ทั้งที่เป็นเรื่องจริง และเป็นเรื่องในจินตนาการที่เกินความเป็นจริง แต่นิทานสามารถสร้างให้เป็นจริง และตอบสนองความต้องการทางจิตใจ และความรู้สึกของเด็กได้ ปรีดา ปัญญาจันทร์ และ ชีวัน วิสาสะ (2537 : 13) กล่าวว่า สาเหตุที่เด็กๆ ชอบฟังนิทานนั้น ไม่ใช่เพราะว่านิทานมีโลกจินตนาการเท่านั้น นิทานหลายเรื่องสนองความต้องการของเด็กแฝงอยู่ด้วย เด็กๆ มีความต้องการมากมาย ทั้งต้องการความรักให้คนอื่นสนใจ ให้ความรักแก่คนอื่น เล่น กิน สิ่งพิเศษ มหัศจรรย์ ความสวยงาม สิ่งลึกลับ และต้องการความขบขัน วิธีการหนึ่งในการให้เด็กมีส่วนร่วมในการอ่านคือ การที่หนังสือนิทานมีคำพูดจากตัวละครในภาพหรือมีการเน้นคำ ในกรอบหรือมีการวาดตัวการ์ตูนเล็กๆ ให้เห็นเป็นข้อสังเกตจะทำให้เด็กสนใจ เพราะเด็กมักจะสนใจรายละเอียดของภาพในหน้าหนังสือมากกว่าตัวเองของเรื่อง สิ่งเหล่านี้จะทำให้เด็กขอผู้ใหญ่อ่านสิ่งนั้นดั่งๆ หรือขอให้ผู้ใหญ่พลิกหน้าให้ เพื่อไปสู่หน้าที่ตนสนใจ การอ่าน มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ ตั้งแต่วัยเยาว์ ดังนั้น หากสามารถปลูกฝังนิสัยในการรักการอ่านให้เกิดขึ้นในเด็กๆ ได้ ย่อมส่งผลต่อการเป็นลักษณะนิสัยในการรักการอ่านเมื่อเด็กเติบโตขึ้น การปลูกฝังคนไทยให้เป็นคนรักการอ่าน จึงเป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องเร่งทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยเฉพาะกลุ่มพ่อแม่และผู้เลี้ยงดูเด็กที่จะเป็นจุดเริ่มต้นค้นคว้าหา องค์ความรู้ จากการอ่านหนังสือเพื่อการสร้างปัญญาและพัฒนาตนเองนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อการพัฒนาเด็กอย่างผู้รู้ อันจะส่งผลให้เด็กเกิดการพัฒนาอย่างเหมาะสมตามวัย และ ชาญฉลาด (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา. 2550 : 2)

เนื่องจากสภาพสังคมของเด็กเป็นสังคมชนบท พ่อแม่ไปทำงานต่างจังหวัด เด็กๆ อาศัยอยู่กับตายายหรือน้า อา ที่เป็น ญาติกัน รวมไปถึงสภาพเศรษฐกิจของครอบครัวเด็กอยู่ในฐานะค่อนข้างต่ำถึงปานกลาง ผู้ปกครองที่อบรมเลี้ยงดูเด็กตามอัตภาพ ตามภูมิปัญญาชาวบ้าน ขาดความรู้ความเข้าใจในการอบรมเลี้ยงดูเด็กด้วยสภาพแวดล้อมทางภาษาที่เหมาะสม ขาดเงินทุนในการจัดซื้อหนังสือนิทานที่มีคุณภาพ ขาดความรู้ความเข้าใจและความตระหนักในการส่งเสริมการอ่านอยากให้เด็กเรียนอ่านเขียน เพราะยังเชื่อว่าเป็นสิ่งที่ดี ดังนั้น การที่เด็กๆ จะได้มีหนังสือนิทานที่เหมาะสมกับวัย พัฒนาการ และมีจำนวนเพียงพอ ไว้ใช้ในการพัฒนาการอ่านของเด็ก เมื่อเด็กๆ ได้ฟังนิทาน อ่าน และมีปราชญ์เขียน การวาดภาพจากนิทานเป็นประจำ ย่อมส่งผลให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษาที่ดีขึ้น ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

จากสภาพปัญหาและความต้องการของเด็กปฐมวัยดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญคุณค่าของการอ่านและเด็กปฐมวัย และเนื่องจากการศึกษาวิจัยมุ่งให้เกิดการพัฒนาการอ่านจึงต้องใช้ระยะเวลายาว

ต้องเก็บข้อมูลต่อเนื่อง และพบว่าปัญหาของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในเรื่องการอ่าน ไม่ชอบอ่านนิทาน และสาเหตุต่อเนื่องมาจากการใช้หนังสือนิทานไม่ถูกต้องเด็กๆ ไม่รู้จักการดูแลและเก็บรักษานิทาน ซึ่งโรงเรียนโรงเรียนบ้านนาคานหักประชานุสรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 มีนักเรียนปฐมวัย 2 ห้องเรียน จำนวน 40 คน มีการจัดการเรียนการสอนที่ไม่ได้คัดเลือกเด็กก่อน เด็กเก่งในการแบ่งชั้นเรียน เด็กอนุบาลทั้ง 2 ห้องเรียนมีความพร้อม พัฒนาการและความสามารถที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้นการเลือกศึกษาเพียงห้องใดห้องหนึ่ง จึงน่าจะได้ผลที่สอดคล้องกัน ดังนั้น งานวิจัยนี้ผู้วิจัย จึงมีความสนใจศึกษาการส่งเสริมพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมหนังสือนิทาน ซึ่งเกิดจากการใช้หนังสือนิทานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นหลักของการเรียนรู้ ประกอบการทำหนังสือนิทานเล่มใหญ่ ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นแนวทางแก่ครูและผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัย ในการพิจารณาเลือกกิจกรรมและเทคนิคที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาได้อย่างเหมาะสม

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์หนังสือนิทานก่อนการทดลองและช่วงระยะเวลาดำเนินการทดลอง
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์

สมมติฐานการวิจัย

หลังจากได้รับการจัดประสบการณ์ส่งเสริมการอ่านด้วยหนังสือนิทานแล้วพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยแตกต่างจากก่อนการทดลอง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น เด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุ 5-6 ปี ที่ศึกษาชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านนาคานหักประชานุสรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 มีนักเรียน 2 ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 40 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น เด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุ 5-6 ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2/1 จำนวน 20 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนบ้านนาคานหักประชานุสรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 กลุ่มตัวอย่างได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ มีดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมหนังสือนิทาน
2. หนังสือนิทานที่ผู้วิจัยพัฒนา
3. แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัย

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

1. การสร้างแผนการจัดกิจกรรมหนังสือนิทาน

1.1 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ พัฒนาการอ่าน กิจกรรมและแผนการจัดประสบการณ์การส่งเสริมการอ่านโดยใช้กิจกรรมหนังสือนิทาน ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง การเรียนรู้การอ่านของเด็กปฐมวัย นิทานสำหรับเด็กปฐมวัย องค์ประกอบของทักษะการอ่านของเด็กปฐมวัย และหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546

1.2 สร้างกรอบแนวคิดของแผนการจัดกิจกรรมหนังสือนิทาน ประกอบด้วย

1.2.1 กำหนดจุดประสงค์

1.2.2 กำหนดเนื้อหา/ประสบการณ์สำคัญ

1.2.3 กำหนดกิจกรรมการเล่นิทาน

1.2.4 กำหนดสื่อที่จะใช้ประกอบกิจกรรมการเล่นิทานและการทำ big book

1.2.5 กำหนดการประเมินผล

1.3 สร้างแผนการจัดกิจกรรมหนังสือนิทาน จำนวน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วันรวมทั้งสิ้น 24 แผน

1.4 นำแผนการจัดกิจกรรมหนังสือนิทานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องของลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมกับสาระที่ปรากฏในนิทานกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย และความเหมาะสมของเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญญาพร อุณากุล อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิณา ประชากุล อาจารย์ประจำสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวรรณา ไชยะชน อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

1.5 นำผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญไปปรับปรุงแผนการจัดประสบการณ์การส่งเสริมพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมหนังสือนิทานตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.6 นำแผนการจัดกิจกรรมการเล่นิทานที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับเด็กนักเรียน ชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 20 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อปรับปรุงให้เหมาะสมกับพัฒนาการเด็กและระยะเวลาที่กำหนดไว้

1.7 นำแผนการจัดกิจกรรมหนังสือนิทานที่ปรับปรุงเหมาะสมแล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

2. การสร้างหนังสือนิทาน

2.1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา เกี่ยวกับการสร้างหนังสือนิทานสำหรับเด็กปฐมวัย ทั้งภาพ ปก การออกแบบรูปเล่ม พร้อมทั้งศึกษาความสนใจ พัฒนาการ และองค์ประกอบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหนังสือนิทานในการวิจัยนี้กำหนดชื่อเรื่องว่า พี่ปิ่นกับน้องแก้ว

2.2 แต่งนิทานเรื่องพีปิ่นกับน้องแก้วที่มีความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้ของแต่ละสัปดาห์ 1 เล่ม จำนวน 8 ตอน ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาแล้วเลือกนำมาใช้ในการวิจัย

2.3 จัดทำตารางเรื่อง จำนวน 8 เรื่อง นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องของกิจกรรม และความเหมาะสมของนิทาน ทั้งภาพ ปก และรูปเล่ม จำนวน 3 ท่าน

รองศาสตราจารย์เกริก ยุ้นพันธ์ อาจารย์ประจำภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ และ
สารสนเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์อัฉรา ประดิษฐ์ อาจารย์ประจำภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญญาพร อุณากุล อาจารย์โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร (ฝ่ายประถม)

2.4 ผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญไปปรับปรุง และทำหนังสือนิทาน จำนวน 8 ตอน

2.5 นำหนังสือนิทาน ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปตรวจสอบความถูกต้อง
เหมาะสมกับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อการปรับแก้และเพิ่มเติม ซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาได้คัดนิทานออก 1 เรื่อง คือ
นิทานเรื่อง พีปิ่นกับน้องแก้ว ตอน น้องสาวคนใหม่ เนื่องจากเห็นว่าเนื้อหายังไม่เหมาะสมกับพัฒนาการและ
การเรียนรู้ของเด็ก ผู้วิจัยจึงได้แต่งนิทานเพิ่มอีก 1 เรื่องมาแทน คือ พีปิ่นกับน้องแก้ว ตอน ร่างกายของเรา

2.6 นำนิทานทั้งหมด 8 ตอน ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ (Try out)
กับเด็กนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 20 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.7 นำหนังสือนิทานที่ปรับปรุงเหมาะสมแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ในการทดลอง

3. การสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัย

3.1 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น การสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยสร้าง
ขึ้นโดยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน
ของเด็กปฐมวัย เช่น ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย งานวิจัยเกี่ยวกับแบบสังเกต
พฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัย วิธีการสร้าง และการวิเคราะห์แบบวัด

3.1.2 สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัย ประกอบด้วยการวัดพฤติกรรม
การอ่าน 3 ด้าน ได้แก่ ความสนใจหนังสือนิทาน จำนวน 8 ข้อ การใช้หนังสือ จำนวน 8 ข้อ และการสรุปเรื่อง
จำนวน 8 ข้อ โดยมีเกณฑ์สำหรับครูในการพิจารณาให้คะแนนเด็กเมื่อแสดงพฤติกรรมการอ่าน 2 ระดับ ตาม
ความหมาย ดังนี้

1 หมายถึง แสดงพฤติกรรมการอ่านตามเกณฑ์การประเมิน

0 หมายถึง ไม่แสดงพฤติกรรมการอ่านตามเกณฑ์การประเมิน

3.1.3 สร้างคู่มือในการนำแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยไปใช้ในการ
ดำเนินการสังเกตพฤติกรรมการอ่าน โดยให้สอดคล้องกับแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยที่ได้
สร้างขึ้น

3.2 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยใช้ค่า IOC มีผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

อาจารย์ศรีภัสสร รั้งสีบรรณกุล อาจารย์ประจำสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ศึกษานิเทศก์นนทิศักดิ์ ผาผาย ศึกษานิเทศก์ประจำสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2

อาจารย์ประทุม รอดระหงส์ อาจารย์โรงเรียนบ้านข้า้อ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระยอง เขต 2

3.3 นำผลการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญไปปรับปรุงแก้ไขแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัย และคู่มือการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัย ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ โดยการลงความเห็นและให้คะแนนแบบสังเกต แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมและจุดประสงค์ โดยในการวิจัยนี้มีค่า IOC ระหว่าง 0.33 - 1.00 โดยมีข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ ที่ผู้วิจัยคัดออกเนื่องจากมีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ผู้วิจัยจึงได้แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านจำนวน 17 ข้อ จากทั้งหมด 23 ข้อ มีค่า IOC 0.67 - 1.00

3.4 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง สอดคล้องกับนิยามศัพท์ของงานวิจัยมากขึ้น จึงมีการปรับแก้และเพิ่มเติม ซึ่งได้แบบสังเกตจำนวน 17 ข้อ โดยแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน

3.5 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 20 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้ววิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ ด้วยวิธีการหาค่าความแปรปรวนสัมประสิทธิ์ครอนบาคแอลฟา ได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.83

3.6 นำแบบสังเกตพฤติกรรมการร้การอ่านของเด็กปฐมวัยไปปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สร้างความเข้าใจแก่กลุ่มตัวอย่างในการเรียนรู้การจัดประสบการณ์ส่งเสริมพฤติกรรมการอ่าน โดยใช้กิจกรรมหนังสือนิทาน

2. ก่อนการทดลองผู้วิจัยดำเนินการสังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยของกลุ่มตัวอย่าง จากการจัดประสบการณ์แบบปกติ ในเวลา 10.00-10.30 น. โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัย แล้วนำมาวิเคราะห์คะแนนพื้นฐานของเด็กแต่ละด้าน

3. ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยการใช้การจัดประสบการณ์ส่งเสริมพฤติกรรมการอ่าน โดยใช้กิจกรรมหนังสือนิทานเป็นเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 45 นาที ดังนี้

3.1 ครูเล่านิทานให้เด็กฟัง ทุกวันจันทร์ของสัปดาห์ เวลา 09.30-10.15 น. โดยนิทานมีความสอดคล้องกับหน่วยการจัดประสบการณ์

3.2 ให้เด็กออกมาเล่านิทานหน้าชั้นเรียน ทุกวันอังคารของสัปดาห์ เวลา 09.30-10.15 น. โดยเป็นนิทานเรื่องเดิมที่ครูเล่าไปแล้วในวันจันทร์

3.3 ทำหนังสือนิทานเล่มใหญ่ (Big Book) โดยใช้ตัวละคร ในนิทานที่ได้ฟังมาผูกเป็นเรื่องราว แต่งเป็นนิทานชิ้นใหม่ ทุกวันพุธของสัปดาห์ เวลา 09.30-10.15 น. ซึ่งกระบวนการเริ่มจากการตั้งชื่อเรื่อง นิทาน แต่งเนื้อเรื่องนิทาน เขียนเนื้อเรื่องนิทานตามแบบ วาดภาพประกอบ ตกแตงนิทาน และอ่านนิทานร่วมกัน

4. ในช่วงเวลาการทดลอง ผู้วิจัยทำการสังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การส่งเสริมพฤติกรรมการอ่าน โดยใช้กิจกรรมหนังสือนิทาน ในทุกช่วงระยะเวลาของการทดลอง ในวันพุธของสัปดาห์ ได้แก่ สัปดาห์ที่ 2 สัปดาห์ที่ 4 สัปดาห์ที่ 6 และสัปดาห์ที่ 8 โดยจะทำการสังเกตพฤติกรรม การอ่านของเด็กปฐมวัยในขณะที่ครูเล่านิทาน และกิจกรรมมุมเสรี ซึ่งมีผู้ช่วยวิจัย 1 ท่านช่วยในการสังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็กที่ได้รับการฝึกจากผู้วิจัย ซึ่งมีคุณสมบัติ ดังนี้

- มีประสบการณ์ด้านการสอนระดับปฐมวัย เป็นเวลาอย่างน้อย 2 ปี
- มีความรู้เกี่ยวกับการศึกษา/การศึกษาปฐมวัย/จบการศึกษาทางการศึกษาปฐมวัย

5. การฝึกผู้ช่วยวิจัย

5.1 ให้ศึกษาและทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายของการสังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัย

5.2 ให้ศึกษานิยามศัพท์เฉพาะพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยและแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมหนังสือนิทาน เพื่อให้สามารถบันทึกแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านได้อย่างถูกต้อง

5.3 ฝึกการสังเกตและบันทึกแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

5.4 ฝึกการสังเกตจริงในช่วงที่ผู้วิจัยทดลองใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัย โดยผู้ช่วยผู้วิจัย 1 ท่าน ซึ่งผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยทำการสังเกตและบันทึกแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมหนังสือนิทาน อายุ 5-6 ปี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ก่อนการทดลองและขณะทำการทดลองในสัปดาห์ที่ 2, 4, 6 และสัปดาห์ที่ 8 โดยนำข้อมูลไปหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

2. วิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนในการทดสอบสมมติฐานซึ่งใช้การทดสอบแบบ One – way Repeated ANOVA

ผลการวิจัย

1. ศึกษาพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยเด็กปฐมวัยที่ได้รับกิจกรรมหนังสือนิทานก่อนการทดลองระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง มีค่าคะแนนเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นก่อนการทดลอง การสังเกตครั้งที่ 1, 2, 3 และการสังเกตครั้งที่ 4 มีค่าคะแนนพัฒนาการเฉลี่ย 5.35, 11.10, 13.75, 14.75 และ 15.65 ตามลำดับ
2. การเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยที่ได้รับกิจกรรมหนังสือนิทานก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีคะแนนพัฒนาการเพิ่มขึ้น จากก่อนการทดลองร้อยละ 64.38

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นดังนี้

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับการเปลี่ยนแปลงและเปรียบเทียบพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัย จากกิจกรรมหนังสือนิทาน ผลการวิจัยพบว่า ก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง พฤติกรรมการอ่านของกลุ่มทดลองเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากการสังเกตก่อนการทดลอง สัปดาห์ที่ 1, 2, 3 และการสังเกตสัปดาห์ที่ 4 มีค่าคะแนนพัฒนาการเฉลี่ย 5.35, 11.10, 13.75, 14.75 และ 15.65 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมหนังสือนิทาน สามารถส่งเสริมเสริมพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยให้สูงขึ้น อภิปรายได้ดังนี้

1. พัฒนาการพฤติกรรมการอ่านจากการศึกษาพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการส่งเสริมการอ่าน โดยใช้กิจกรรมหนังสือนิทาน มีพัฒนาการการอ่านรายด้าน คือ ด้านความสนใจหนังสือนิทาน ด้านการใช้หนังสือ และด้านการพูดสรุปเรื่อง มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นเรื่อยๆ จากก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลองตามลำดับ ซึ่งก่อนการทดลองเมื่อสังเกตพฤติกรรม การอ่านของเด็กจะพบว่าการแสดงพฤติกรรมการอ่านน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับหลังการทดลองคะแนนจะมีค่าเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีพัฒนาการร้อยละ 64.38 ทั้งนี้เนื่องจากการให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมหนังสือนิทานที่ซ้ำๆ จะช่วยให้เด็กได้มีพัฒนาการที่ดีขึ้น สอดคล้องกับ สุกัญญา ศรีสีบสาย (2553 : 16) ที่กล่าวว่า ไม่มีคำว่าเร็วเกินไป ในการให้เด็กเริ่มต้นรู้จักหนังสือและการอ่านในระยะแรกเด็กจะดูเฉพาะรูปภาพ สี รูปทรง และรูปแบบของหนังสือโดยไม่สนใจความหมาย เมื่อเริ่มเปิดหนังสือบ่อยๆ เด็กจะเริ่มจำรูปภาพได้ และจะนำรูปภาพกับเสียงที่ได้ยินมาสัมพันธ์กัน จากนั้นเด็กจะเริ่มเปิดหนังสือที่หน้าพร้อมทั้งชี้ นิ้วไปที่รูปภาพ และออกเสียงที่จำได้ แล้วจึงเริ่มพูดคุยเรื่องราวของรูปภาพ และเริ่มสนใจฟังการเล่านิทานตามลำดับ เช่นกันกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552 : 3) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองในการค้นหาความหมายของตัวอักษร เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญของการศึกษา เป็นทักษะทางภาษาที่ต้องได้รับการฝึกฝนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเด็กปฐมวัย เพื่อเป็นแนวทางการใช้ภาษา และพัฒนาการอ่านให้คงงามต่อไป

ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วราลี ถนอมชาติ (2549 : บทคัดย่อ) พบว่าการใช้วรรณกรรมเป็นฐานสามารถพัฒนาขึ้นก่อนการอ่านของเด็กปฐมวัยอายุ 5-6 ปี ได้สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์กิจกรรมหนังสือนิทานก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เป็นเพราะจากการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมหนังสือนิทาน ส่งเสริมให้เด็กเกิดพฤติกรรมการอ่านที่มีพัฒนาการดีขึ้น ได้แก่ ด้านความสนใจหนังสือนิทาน ด้านการใช้หนังสือนิทาน และด้านการพูดสรุปเรื่อง อภิปรายได้ดังนี้

2.1 พฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยด้านความสนใจหนังสือนิทาน มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 1.3 ขอนิทานครุมาอ่าน รองลงมา คือ ข้อที่ 1.2 หยิบเล่มนิทานมาอ่านเมื่อเข้ามาในห้อง และมีความสนใจเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ข้อ 1.4 ถามคำถามเกี่ยวกับตัวละคร/ภาพ/ข้อความ/เนื้อเรื่องที่ฟังในนิทาน การจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรมหนังสือนิทานสามารถพัฒนาการอ่านของเด็กทำให้เด็กเกิดความสนใจฟังนิทานที่ครูเล่า หยิบเล่มนิทานมาอ่านด้วยตนเอง ขอนิทานจากครุมาอ่าน สามารถถามคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับตัวละคร ภาพข้อความ เนื้อเรื่องในนิทานที่ฟังได้ ซึ่งทักษะเหล่านี้เกิดจากการได้รับประสบการณ์ซ้ำๆ อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ กุลยา ตันติผลาชีวะ (2551 : 147) ที่กล่าวว่า หลักการสอนอ่านของเด็กเริ่มจากการให้เด็กเห็นคำเข้าใจความหมาย แล้วสร้างความคุ้นเคยด้วยการเห็น การอ่าน และการฝึกทำ จะทำให้เด็กพัฒนาความสามารถในการอ่านได้ ซึ่งในการวิจัยนี้ นอกจากเด็กจะได้ดูการอ่านหนังสือนิทานจากครุ แล้วยังได้เล่าเรื่องพร้อมลงมือทำ big book ซึ่งการทำ big book จะช่วยให้มีความรู้วิธีหนึ่งที่เด็กให้ความสนใจ อยากรู้ อยากทำตาม และมีแรงจูงใจที่จะเปิดรับพฤติกรรมที่ฟังปรารถนา นิทานสามารถทำให้เด็กคล้อยตามเนื้อหานิทานที่ครูเล่า การได้มีปฏิสัมพันธ์ทางภาษาจากการได้ฟัง ได้ตอบโต้ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ทำให้เด็กได้พัฒนาทางภาษาอย่างดี นอกจากนี้อายุและเพศแล้ว โอกาสและสิ่งแวดล้อมก็เป็นส่วนร่วมด้วย (Rich and Liebert, 1991 : 298 อ้างอิงจาก กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2551 : 219) ซึ่งสอดคล้องกับ ครรชิต มนูญผล (2547 : 11) กล่าวว่า ประโยชน์ของหนังสือภาพ ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของการนำเสนอแต่ละเรื่อง ช่วยเสริมความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับโลกใกล้ตัว ซึ่งเด็กควรรับรู้ไว้ก่อน เพื่อให้ได้เห็น ได้สัมผัส ก่อนที่จะรับรู้รายละเอียดของแต่ละเรื่องเมื่อเติบโตขึ้นกว่านี้ เสริมความเข้าใจเกี่ยวกับทุกเรื่องซึ่งอยู่รอบตัวให้รู้เกี่ยวกับลักษณะ รูปร่าง รูปทรง ความสัมพันธ์ง่ายๆ ของสรรพสิ่ง และช่วยเสริมจินตนาการ สอดแทรกความคิด เรื่องราว เจตคติที่เหมาะสม ช่วยเพิ่มเติมภาพในใจของเด็กให้สมบูรณ์และกว้างไกลมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บุชนีย์ สมญาประเสริฐ (2551 : บทคัดย่อ) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเล่นนิทานประกอบการเล่นเกมที่มีผลต่อการรักการอ่านของเด็กปฐมวัย พบว่า ทั้งก่อน และหลังการจัดกิจกรรมในแต่ละช่วงสัปดาห์เด็กมีการพัฒนานิสัยรักการอ่าน โดยเฉลี่ยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และเมื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงระหว่างช่วงสัปดาห์พบว่าคะแนนนิสัยรักการอ่านโดยเฉลี่ยมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่เพิ่มขึ้นตลอดช่วง 8 สัปดาห์ และเมื่อวิเคราะห์คะแนนนิสัยรักการอ่านของเด็กปฐมวัยแยกเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านความสนใจ ด้านเจตคติ ด้านการดูแลเก็บรักษาหนังสือ พบว่า คะแนนนิสัยรักการอ่านทั้ง 3 ด้าน มีการเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะที่สอดคล้องกับผลวิเคราะห์คะแนนรวม ซึ่งเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉพาะจากการวิจัยพบว่าความสนใจหนังสือ

ด้าน 1.3 ขอนิทานครุมาอ่านและ ด้าน 1.5 ชักชวนเพื่อนอ่านนิทาน/คุณภาพ/เล่นมุมนิทานมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ร้อยละ 100

2.2 พฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยด้านการใช้หนังสือ มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดใกล้เคียงกัน คือ ข้อ 2.1 ถูหนังสือ (ถูกด้าน) ไม่กลับหัว 2.2 บอกได้ว่าส่วนใดคือหน้าปก และ 2.3 ครูถาม/หยิบมาอ่าน/บอกหรือชี้ได้ว่าส่วนใดเป็นชื่อเรื่อง รองลงมา คือ ข้อที่ 2.6 เปิดหนังสือโดยพลิกจากหน้าแรกไปหน้าหลัง และมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการอ่านต่ำสุด คือ ข้อ 2.7 อ่านหนังสือจากบรรทัดบนลงล่างเป็นการแสดงออกถึงความสามารถในการถือหนังสือ รู้ส่วนประกอบหนังสือ รู้ทิศทางในการอ่าน และการเก็บรักษาหนังสือนิทาน เมื่อเด็กฯ เรียนรู้จากการเห็นต้นแบบการใช้หนังสือนิทานจากครู และเด็กได้มีโอกาสในการใช้หนังสือนิทาน เด็กจะเรียนรู้การใช้หนังสือนิทานได้ดียิ่งขึ้นเมื่อเด็กได้ใช้หนังสือนิทานเป็น สอดคล้องกับ ปรีดา ปัญญาจันทร์ และชีวัน วิสาสะ (2537 : คำนำ) ที่กล่าวว่า เด็กๆ ควรมี “ชั่วโมงนิทาน” ทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน รูปแบบของนิทานอาจเป็น นิทานปากเปล่า นิทานจากหนังสือภาพหรือนิทานที่เล่าด้วยศิลปะต่างๆ ก็ได้ เด็กทุกคนสนุกกับนิทานที่เขาชอบเป็นความสนุกที่ประทับใจไปยาวนานเป็นความสนุกที่เด็กๆ ได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ โดยไม่รู้ตัว ทั้งด้านภาษา ศิลปะ วัฒนธรรม ความรู้รอบตัว และความคิดจินตนาการ ทั้งยังส่งเสริมนิสัยรักการอ่านให้เกิดขึ้นทีละเล็กทีละน้อยจนกระทั่งกลายเป็นนักอ่านโดยไม่รู้ตัว และการเล่านิทานของเด็กจะช่วยสร้างให้เด็กได้เรียนรู้ภาษา และโลกของจินตนาการผ่านนิทานได้อย่างหลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับ ศุภธีรรัตน์ แก้วเล็ก (2547 : บทคัดย่อ) ศึกษาผลการจัดประสบการณ์การอ่านร่วมกันที่มีต่อความสามารถในการอ่านสื่อความหมายของเด็กปฐมวัยในชั้นเรียนคละอายุ โรงเรียนบ้านคลองสมบูรณ์ จังหวัดสมุทรสงคราม กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กปฐมวัยอายุ 4-6 ปี ที่ศึกษาอยู่ในชั้นเรียนคละอายุ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนบ้านคลองสมบูรณ์ จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การอ่านร่วมกัน มีความสามารถในการอ่านสื่อความหมายสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 และเด็กๆ จะได้เรียนรู้การอ่านจากการทำ big book ซึ่งสอดคล้องกับ ฉวีวรรณ นิติกาล (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติที่มีผลต่อความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กปฐมวัย ชาย-หญิง อายุระหว่าง 5-6 ปี ชั้นอนุบาล 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนเทศบาล 2 วัดพระทรง (สุทธิวิเทศอุปถัมภ์) สังกัดเทศบาลเมืองเพชรบุรี จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า

2.2.1 เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาธรรมชาติ ก่อนและหลัง การทดลอง มีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

2.2.2 เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาแบบปกติ ก่อนและหลัง การทดลอง มีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

2.2.3 หลังการทดลอง เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาธรรมชาติ มีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ บุชนีย์ สมญาประเสริฐ. (2551 : บทคัดย่อ) ศึกษาผล

ของการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการเล่นเกมที่มีผลต่อการรักการอ่านของเด็กปฐมวัยกลุ่มตัวอย่าง เป็น เด็กปฐมวัย ชาย-หญิง ที่มีอายุระหว่าง 4-5 ปี ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียน จิตตเมตต์ (ปฐมวัย) จังหวัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมทั้งก่อน และหลังการตัดกิจกรรมในแต่ละช่วงสัปดาห์นี้มีการพัฒนานิสัยรักการอ่าน โดยเฉลี่ยรวมแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

2.3 พฤติกรรมการอ่านของเด็กปฐมวัยด้านการสรุปเรื่อง มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 3.3 เล่าเรื่องจากภาพในหนังสือนิทาน รองลงมา คือ ข้อ 3.4 พุดจับใจความสำคัญจากการฟังนิทาน และมีค่าเฉลี่ย พฤติกรรมการอ่านต่ำสุด คือ ข้อ 3.5 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวละคร ภาพ ข้อความ เนื้อเรื่องในหนังสือ นิทาน ทั้งนี้เด็กจะสามารถพัฒนาตนเองในการอ่านได้โดยเกิดจากการเรียนรู้ กล่าวคือ เด็กจะสามารถการบอก ชื่อเรื่องนิทานได้ คาดคะเนเรื่องราว จากภาพปกที่เห็น เล่าเรื่องราวจากภาพในหนังสือนิทาน พุดจับใจความ สำคัญ จากการฟังนิทาน และสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวละคร ภาพ ข้อความ เนื้อเรื่องในหนังสือ นิทาน พัฒนาการการอ่านเหล่านี้จะเกิดขึ้นไม่ได้หากเด็กไม่ได้รับการเรียนรู้ที่เด็กรู้สึกสนุก ทำทาย แปลกใหม่ และเร้าความสนใจแก่เด็ก สอดคล้องกับ อาร์ สันทหวิ (2552 : 126) ที่กล่าวว่าในระดับอนุบาล 1-3 มีลักษณะ การสอนภาษาไทย คือ การเตรียมความพร้อมในการอ่านการสร้างนิสัยรักการอ่าน รู้จักหนังสือ พุดสื่อสาร เรื่องราวความรู้สึก ชอบขีดเขียนเพื่อสื่อสาร จะเป็นการสอน ที่ไม่เคร่งเครียดเป็นทางการ แต่จะเน้นกิจกรรม ครูอ่านกับนักเรียน สื่อสาร พุดคุยซักถาม ครูอ่านหนังสือให้เด็กฟังทุกวัน เพื่อให้เห็นว่าหนังสือมีเรื่องสนุก ให้ ค้นเคยกับหนังสือ เปิดหน้าหนังสือและเข้าใจเรื่องจากภาพไม่เน้นการฝึกสะกดคำในวัยนี้ เมื่อเด็กเกิดการ เรียนรู้การอ่านอย่างมีความสุข เด็กก็จะสามารถพัฒนาการอ่านให้ดีขึ้นได้เรื่อยๆ ซึ่งสอดคล้องกับ กิตยวดี บุญเชื้อ ; และอัญญมณี บุญเชื้อ (2549 : 121) กล่าวว่า การอ่านหนังสือซ้ำๆ จะทำให้เด็กสามารถถามคำถามเกี่ยวกับ ภาพในหนังสือน้อยลง แต่กลับตั้งคำถามเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์ และความหมายของเรื่องมากขึ้น คำถามที่เกิดจากการอ่านนิทานซ้ำ จะแสดงถึงความเข้าใจที่ลึกซึ้งต่อเรื่องมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ กาเนีย ; ไรเยอสัน ; และเดอล็อเช่ (Ganea ; Ryerson ; and Deloache, 2011 : 1421) ศึกษาผลการเรียนรู้และแปล ความหมายข้อมูลทางชีวภาพของเด็กปฐมวัย โดยใช้หนังสือภาพสัตว์ของจริง จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างเด็ก อนุบาลจำนวน 104 คน โดยให้ครูอ่านหนังสือให้เด็กฟังด้วยการอธิบาย การให้เด็กคาดเดาคำตอบ และการ เห็นสีบางส่วนของสัตว์ที่จะทาย (กบและสัตว์เลื้อยคลาน)เด็กสามารถอธิบายและผู้ตอบคำถาม โดยหนังสือ ภาพส่วนมากจะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการจับนกหรือสัตว์มาเป็นอาหาร ในการทดลองกับเด็กอายุ 1 ขวบ 3 ขวบ และ 4 ขวบ โดยให้เด็กอธิบายรูปภาพสัตว์จากภาพที่มองเห็นและภาพที่ปิดไว้ไม่สามารถมองเห็นได้ ใน การทดลองกับเด็กอายุ 2 ขวบ และ 4 ขวบ เป็นการทดสอบโดยใช้หนังสือภาพสัตว์ของจริง ผลการทดลอง แสดงให้เห็นว่าเด็กอายุ 4 ขวบ สามารถเรียนรู้เกี่ยวกับสัตว์ชนิดใหม่ๆ ได้จากรูปภาพในหนังสือ โดยเฉพาะการ ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการแปลความหมายจากการค้นพบภาพสัตว์ในหนังสือไปสู่สัตว์ของจริงการวิจัยนี้เป็น การเกี่ยวกับการให้คะแนนความสำคัญของหนังสือเบื้องต้นที่สามารถนำมาใช้ในการเล่นหรือเล่าให้เด็กฟัง ซึ่ง จะส่งผลให้เด็กมีความรู้มากขึ้นเกี่ยวกับโลกรอบตัว สอดคล้องกับ โบทส์ และคณะ (Boets; et al.) (2011 : 854) ศึกษาผลการเชื่อมโยงการรับรู้และพัฒนนาการการอ่านจากขั้นก่อนการอ่านสู่ขั้นการอ่าน หลักฐานที่

แสดงให้เห็นว่าการรับรู้มีการเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน (CM:Coherent Motion) พบได้จากการศึกษาการเล่าเรื่องของเด็กในขณะที่เด็กอ่านหนังสือ แต่ก็ไม่ได้แสดงให้เห็นการพัฒนาสาเหตุของความผิดปกติในการอ่านหนังสือของเด็ก ในการศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการ CM (Coherent Motion) ในกลุ่มประชากรเด็กจำนวน 31 คน มาจากครอบครัวที่มีปัญหาในการเรียนรู้และอีก 31 คน มาจากกลุ่มเสี่ยง โดยเด็กได้รับการวินิจฉัยว่ามีปัญหาในการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (อายุ 8 ปี 3 เดือน) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการรับรู้ CM ในเด็กอนุบาล (อายุ 5 ปี 8 เดือน) มีความสำคัญและส่งผลต่อการเรียนรู้ เมื่อเด็กเติบโตขึ้น โดยการเรียนรู้จะมีอัตราการลดลงก่อนที่เด็กจะเรียนรู้การอ่านในโรงเรียนอนุบาลเสียอีก CM เป็นจุดเริ่มต้นในการควบคุมลักษณะพิเศษที่จะทำนายว่าเด็กจะประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาในอนาคตหรือไม่ จากการประเมินเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่าการรับรู้ CM เป็นความผิดปกติที่เป็นไปตามอายุที่เพิ่มขึ้นของเด็ก เด็กกลุ่มนี้จะเรียนรู้ภาษาได้ช้ากว่าเด็กปกติ และ CM เมื่อเริ่มต้นผิดปกติแล้วจะไม่สามารถควบคุมการเรียนรู้ภาษาได้ในระยะยาว

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมหนังสือนิทานที่มีผลต่อตัวแปรอื่นๆ เช่น พัฒนาการด้านการฟัง การพูด และการเขียน เป็นต้น
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบผลของการจัดกิจกรรมการส่งเสริมการอ่านสำหรับเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรม หนังสือนิทาน กับวิธีการจัดประสบการณ์ในรูปแบบอื่นๆ เช่น การสอนแบบโครงการ (Project Approach) การสอนแบบสตอรีไลน์ (Story line method) การสอนแบบ Whole languages เป็นต้น
3. ควรมีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการแต่งนิทานเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ภาษาพร้อมๆ กับวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น

เอกสารอ้างอิง

กุลยา ตันติผลาชีวะ. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : เบริน-เบส บุ๊คส์, 2551.

กิตติยวดี บุญชื้อ และอัญญมณี บุญชื้อ. สอนภาษาอย่างไรให้ลูกเก่ง. กรุงเทพฯ : สาราเด็ก, 2549.

ฉวีวรรณ คูหาภินนทร์. วรรณกรรมสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : โสภณการพิมพ์, 2545.

ฉวีวรรณ นิติกาล. ผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาแบบธรรมชาติที่มีผลต่อความสามารถ

ด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การศึกษาปฐมวัย) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, 2549.

เด็ดดวง ต่านวันดี และคณะ. “การเปรียบเทียบพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการทำงานของสมอง (Brain-based learning) และการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติ,” วารสารการวัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ปีที่ 13 : 209-216 ; พฤศจิกายน, 2550.

นริชญา คำมา และคณะ. “การพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารของนักเรียนอนุบาลปีที่ 2 ด้วยการจัดประสบการณ์ตามรูปแบบ SPARPS,” วารสารการวัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ปีที่ 16 : 131-139 ; ธันวาคม, 2553.

- บุษนิษฐ์ สมญาประเสริฐ. **ผลของการจัดกิจกรรมการเล่นิทานประกอบการเล่นเกมที่มีผลต่อการรักการอ่านของเด็กปฐมวัย.** ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2551.
- ปรีดา ปัญญาจันทร์ และชีวิน วิสาสะ. **เล่นิทานอย่างไรให้สนุก.** กรุงเทพฯ : แพรวเพื่อนเด็ก, 2537.
- พนิดา นวลสนธิ และคณะ. “การเปรียบเทียบการรับรู้พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 ระหว่างการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้ิทานกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามปกติ,” **วารสารการวัดการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.** ปีที่ 17 ฉบับที่ 1 : 231-240 ; กรกฎาคม, 2554.
- เยาวพา เดชะคุปต์. **รวมนวัตกรรมการศึกษาปฐมวัยสู่การประยุกต์ใช้ในห้องเรียน.** กรุงเทพฯ : สาราเด็ก, 2542.
- วรวรรณ เหมชะญาติ. **หลักสูตรอนุบาลจุฬาลักษณ์สำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.
- วราลี ถนอมชาติ. **ผลของการจัดประสบการณ์ทางภาษาโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานที่มีความสามารถในขั้นก่อนการอ่านของเด็กอนุบาล.** วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.
- ศุทธิรัตน์ แก้วเล็ก. **ผลการจัดประสบการณ์การอ่านร่วมกันที่มีต่อความสามารถในการอ่านสื่อความหมายของเด็กปฐมวัยในชั้นเรียนคละอายุ โรงเรียนบ้านคลองสมบุญ จังหวัดสมุทรสงคราม.** วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2547.
- สนธิ สัตโยภาส. **หนังสือและบรรณสารสำหรับเด็ก.** กรุงเทพฯ : บรรณกิจ, 2546.
- สุกัญญา ศรีสีบสาย. **สอนเด็กให้รักการอ่าน.** กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, 2553.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. **สอนภาษาตามแนวคิด Brain-Based Learning.** กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552.
- สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา. **กระบวนการให้ความรู้พ่อแม่ในการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยผ่านกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน.** กรุงเทพฯ : สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2550.
- อารี สันหลวี. **การสอนภาษาไทยแนวสมดุล.** กรุงเทพฯ : สมาคนเพื่อการศึกษาเด็ก, 2552.
- Boets, B., Vandermosten, M., Cornelissen, P., Wouters, J. and Ghesquière, P. “Coherent Motion Sensitivity and Reading Development in the Transition From Prereading to Reading Stage,” **Child Development.** V. 82. : 854–869; Mar 9, 2011.
- Ganea, P. A., Ma, L. and DeLoache, J. S. “Young Children’s Learning and Transfer of Biological Information From Picture Books to Real Animals,” **Child Development.** V. 82 : 1421–1433 ; Mar 9, 2011.
- Goodman Kenneth S. ; Bird Lois Bridges; และ Goodman Yetta M. **The Whole Language Catalog.** Santa Rosa, Calif.: American School, 1991.